

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta
Complectens Quæstiones, Qvæ Dispvtatæ Dicvntvr, & Quæstiones
Quodlibetales, siue Placitorum eiusdem S. Thomæ

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

9 Vtrum suffragia magis prosint pauperi magis digno, quàm diuti pro quo
specialiter fiunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72780](#)

teriori charitate per exteriora opera debitam inducatur, tunc ista comparatio potest duplicitate intelligi. Vno modo, ut aliquis oret pro alio, quod etiam pro seipso, & tunc maioris meriti est pro alio orare & pro seipso, quam pro seipso. Maiorit enim meriti est amicum benevolum & beneficium esse sibi & aliis, quam sibi tantum. Alio modo potest intelligi, ut aliquis oret pro alio, & non pro se, & sic ostenderetur esse alteri benevolus magis quam sibi, & ita peccaret in ordine charitatis magis alium quam se diligens. & hoc modo intelligendum comparisonem, inelius est orare pro se, quam pro alio.

A D P R I M U M ergo dicendum, quod ratio illa non est ad propositum, quia specialis oratio dicitur in glorifica illa pro quo cumque specialiter fiat sive profecta, sive pro alio.

A D T E R C U M Dicendum, quod licet (ut plures) homo pro seipso deuotius oret, tamen quandoque deuotius pro alio, & ita secundum hoc non potest sumi universalis iudicium, quod oratio plus valeat.

Similiter dicendum ad tertium in contrarium.

ARTICVLVS IX.

Vtrum suffragia magis proficit pauperi magis digne, quam diuiti pro quo specialiter sunt.

CIRCA secundum sic proceditur. Videatur quod suffragia Ecclesiae specialiter facta pro aliquo diuite, & qualiter valeant pauperi pro quo non sunt, si sit equalis meriti. Ut enim dicit Augustinus huiusmodi suffragia tantum valent unicuique post mortem, quantum meruit vivens ut sibi prodest: sed praedicti duo equaliter meruerunt. ergo equaliter eis predicta suffragia proficit.

P2. Prat. Passio Christi semper plus proficit ei qui maioris est meriti: sed Mihi que est precipuum suffragiorum, est memoria passionis dominice. ergo equaliter proficit eis qui sunt equalis meriti.

C O N T R A. Deus accipit huiusmodi suffragia secundum intentionem facientis: sed faciens intendit quod plus proficit diuiti, pro quo facit. ergo ei plus proficit.

P2. Prat. Non est dicendum quod frustretur pia intentio eorum pro sui charis specialis suffragia faciunt: frustretur autem si eis specialius non prodest. ergo magis proficit eis pro quibus sunt.

R E S P O N S U M Dicendum, quod circa hoc est duplex opinio. Quidam enim dicunt, quod suffragia Ecclesiae specialiter pro aliquo facta, valent omnibus qui sunt in purgatorio, & qualiter quidem his qui sunt equalis meriti, plus uero his qui sunt maioris meriti, minus his qui sunt minoris: sicut cedula accessa pro aliquo diuite in aliqua domo, vbi sunt multi alii, & qualiter prodest aliis qui sunt equalis uisus, plus vero his qui sunt maioris, minus his qui sunt minoris, quamvis sit diuini magis ad quemdam honorem prae aliis. Et sicut etiam lecho que legitur specialiter pro aliquo clericu multo simili abundantibus & qualiter valet his qui sunt equalis capacitas, plus his qui sunt maioris, minus vero his qui sunt minoris. Alij uero dicunt, quod suffragia plus valent his, pro quibus specialiter sunt. Vtragi autem opinio secundum aliquid vera est. Ad cuius evidentiā secundum est, quod opera unius non ualent alterius quantum ad premium essentiale, quia sic unusquisque ex propriis actibus iudicatur, sed solum quantum ad aliquod accidentale gaudium, vel quantum ad remissionem aliquius poenitentia temporaria.

Alis: & sic suffragia viuorum possunt prodest defunctis. Huiusmodi autem communicatio operū contingit duplicitate. Vno modo, ex unitate charitatis, quia omnes Christi fideles efficiuntur unum corpus, & sic actus viuus quodammodo redundant in iuuenientem alterius, sicut etiam in membris nostris corporalibus videmus, & sic in uatur aliquis ex actu alterius, in quantum quilibet existens in charitate, gaudet de quolibet bono opere: & quanto est maioris charitatis, tanto amplius gaudet siue in purgatorio, sive in paradiso, sive etiam in mundo, & quantum ad hoc est vera prima opinio. Alio modo, actus viuus fit communis alteri per intentionem facientis, quia facit pro illo, vel vice illius quod valet praeceptum in debitis solvendis; & sic suffragia ecclésie ualent defunctis, in quantum viuus soluit Deo satisfactionem, quam mortuus solvere tenebatur: & sic ualor suffragii sequitur intentionem facientis, & quantum ad hoc secunda opinio uera est.

A D P R I M U M ergo dicendum, quod meritum illud, de quo loquitur Augustinus, est meritum conditionatum: meretur enim aliquis vivens, ut sibi suffragia post mortem ualeant, si pro eo faciat, quia quidem conditione extat in uno, & non extat in alio, & ideo non equaliter proficit utriusque.

A D S E C U N D U M dicendum, quod passio Christi fuit exhibita pro omnibus, sacrificium autem Missarum specialiter pro aliis offertur, & ideo non est timile.

Alia duo concedimus.

ARTICVLVS X.

Vtrum uotum simplex continentiae dirimat matrimonium contractum.

A D T E R C U M sic proceditur. Videatur, quod uotum simplex continentiae dirimat matrimonium contractum. Si enim aliquis det aliqui quod prius alteri dederat, secunda datio nulla est: sed ille qui emittit simplex uotum continentiae, dat corpus suum Deo. ergo cum postea contrahendo matrimonium det corpus suum uxori, contractus iste matrimonij nihil ualeat. videatur &c.

S E D C O N T R A est, quod decretalis dicit, quod uotum simplex matrimonium impedit contrahendum, sed non dimittit contractum.

R E S P O N S U M Dicendum, quod uotum simplex non dirimit matrimonium contractum, sed solum sollemnem. cuius ratio patet, si differentia utriusque uoti inspiciatur. In uoto enim simplici est sola promissio, quia quis promittit Deo se continentiam seruitur; ex sola autem promissione non trasferitur dñs. unde si aliquis promittat rem aliquam alium, & postea det eandem alteri, huius donatio non potest rescindi per priorem promissionem, quia uotum male faciat dando, & sicutque qui emittit uotum simplex continentiae, potest postmodum corpus suum tradere uxori, & quis peccet hoc faciendo, in matrimonio non dirimetur per uotum praecedens. In uoto autem soleni est simili promissio & collatio. Tunc n. est uotum solenne, quando simili aliquis cum uoto consecratur Deo, & ponit in aliquo statu sanctitatis uel per sufficiemtiam ordinis, uel per professionem certae regulæ, & sic non potest uerius corpus suum tradere uxori, & si tradit, contractus nullus est, & sic matrimonium dirimitur per uotum solenne, non autem per simplex.

Ratio